

Boh ma v našiel

Je udivujúce, ako sa vďaka Božiemu pôsobeniu zmenil môj život. Ešte pred niekoľkými rokmi by som sa vysmiala každému, kto by mi tvrdil, že budem intenzívne rásť vo viere. Prečo? Lebo Katolícka cirkev bola v mojom živote vždy okrajovou záležitosťou. Nepredstavovala som si, že viera má hĺbku a moc – vnímala som ju ako suché svätuškárstvo. Uvedomujúc si sklamanie ľudí, zlo a krivdy, bola som skeptická. Problémy, ktoré som prežívala, ma hlboko, nepredstaviteľne zraňovali. Nevedela som sa brániť. Bolo mi ťažko. Mala som pocit, že som jediná trpiteľka na celom svete. Napokon som si povedala, že Cirkev vôbec nepotrebujem. Mala som milión výhovoriek, aby som nešla na svätú omšu, lebo nič to vo mne nemenilo. Aspoň tak som to cítila... Určite to bolo najhoršie obdobie môjho života. Úplné dno, čierne zúfalstvo, podráždenosť. Svet bol pre mňa celý skazený, pokrytecky zlý. Topila som sa v tom čiernom bahne, uzatvárala som sa do seba, budovala som si imaginárne ochranné hradby. V mojom vnútri to vrelo, aj keď navonok to nebolo vidieť. Uvedomovala som si, že som odsúdená na prehru, že nič neznamenám, že môj život je nanič. Pán však nedovolil, aby som naňho zabudla. Inštinktívne som hľadala dobro. Nechcela som premárniť svoj život. Vrátila som sa do Cirkvi. Išla som na púť. Uvidela som, že ľudia sa môžu pozeráť na seba očami lásky. Pre mňa to bol šok aj nádej zároveň. Pán znovu budoval moje srdce. Potom som sa zúčastnila na oáze Hnutia Svetlo – Život. V mojom živote sa začali diať zmeny od základov. Objavila som, že pre Boha som dôležitá, že mám hodnotu. Počas roka som na Oázu zabúdala. Ale Pán konal cez určitých ľudí. Opäť som išla na oázu. Vôbec som si nepredstavovala, nakoľko to zmení môj život. Každý deň si obliekam nového človeka Smerujem k živej vode, k zdroju milosti, k najvyššej Pravde. Boh vie, akým tempom má narovnávať moje chodníky. Zotrvávam blízko pri Pánovi

On je. Ukrytý úplne rešpektuje moju slobodu, ktorú často tak bláznivo a bezmyšlienkovite využívam proti sebe.

a on mi dáva najkrajšie duchovné cvičenia – seba samého. S údivom každý deň objavujem, aká je naša viera ucelená, ako človeka preniká a formuje ho od základov. Doteraz som si myslela, že je subjektívnym poznaním, nedôverovala som jej, nechcela som ju poznať. Teraz sa o to usilujem celým srdcom. Pán Boh nie je ani všeobecný, ani subjektívny. Dokonca aj keď sa pred ním uzatváram, keď tvrdím, že ho niet, keď blúdím, protestujem – on je. Ukrytý úplne rešpektuje moju slobodu,

ktorú často tak bláznivo a bezmyšlienkovite využívam proti sebe. On však býva v mojom srdci, to je jeho útočisko. Myslí si, že v húštinách liberalizmu je ťažké nájsť seba samých, zvlášť nám mladým ľuďom. Viera, nádej a láska nie sú lákavé pre médiá. Nedajú sa . kúpiť a nemožno im robiť reklamu v prítlačlivom balení, lebo nepokúšajú, nezotročujú a neprebúdzajú túžbu vlastniť. Sú pravdami, ktoré dávajú život, základom, ktorý môžeme narušiť len my sami. Vždy som bola presvedčená, že Boh nie je v utrpení. Myslela som si, že vtedy trestá, vysmieva sa, že je to „Boží prst“. Dnes viem, že tam, kde človek trpí, osobitne a nepredstaviteľne trpí aj Boh. Teraz trpím aj ja. Som si však vedomá, že krízy sú v živote každého človeka.

Moje uvedomovanie si svojho očisťovania v Pánovi a otvorenosť na jeho milosť neustále rastú. Pripojila som sa k Hnutiu čistých srdc. Dlhé roky som sa trápila s masturbáciou ako dôsledkom psychického odvrhnutia. Myslela som si, že som na ňu odsúdená na celý život. Myslela som si, že je to dokonca dobré. A príjemné. Myslela som si, že sa sexuálne rozvíjam.

foto: archiv VSI

No ukázalo sa, že vo mne rastie neistota, napätie, pocit viny... „Zlodej vniká do domu“ (Oz 7, 1), diabol ničí dušu a zbedačuje telo. A čo je najodpornejšie, raduje sa z toho! Uist'uje nás, že sa o nás stará. Aké to klamstvo! To Pán deň za dňom koná a očisťuje ma, naplňa ma láskou. Koná prostredníctvom ľudí a požehnáva ma. Cítila som sa nehodná jeho darov. On mi ukázal cestu, neopustil ma. Dnes viem, že to, čo som prežila, bolo potrebné, aby mi Pán napriek problémom osvetlil cestu milosti. Vďaka nemu sa bremeno javí ako ľahké a ťažkosť obohacujúca. Časom prichádzajú krízy a pochybnosti, ale nepodávam sa im. Nestoja za to. Túžim slúžiť Pánovi. On pozná moje chodníky. Dnes v mojom srdci píše svoje meno.

Čitateľka ■

foto: archiv MSI

svedectvo

Ježiš zvíťazil v mojej duši

Začalo sa to mojím záujmom o fotografie sporo oblečených žien na posledných stránkach niektorých časopisov. Vtedy som mal trinásť rokov. Prekvapila ma reakcia môjho organizmu. Zistil som, že vzrušovanie je niečím veľmi príjemným, nevedel som s tým prestať. Naopak, stávalo sa mi to čoraz častejšie, až napokon denne... A tak som sa postupne ponáral do bahna erotománie, pričom spočiatku som si to nevedomoval. Od sedemnástich rokov som si začal pravidelne kupovať pornografické časopisy. No vtedy som si už hádam začal uvedomovať, že sa so mnou deje niečo zlé. Erotika čoraz častejšie a čoraz intenzívnejšie vládla v mojom myslení, stala sa priam mojou obsesiou. Na ulici som pohľadom vyzliekal ženy; keď som bol sám, siahal som po pornografických časopisoch. Zároveň sa mi život zdal čoraz pochmurnejší, trpký, nudný, nezmyselný a špinavý, vládli v ňom dusno a strach. Sám seba som sa začal hnusiť,

*Už som
nekonal ako
alkoholik,
ktorý tvrdí,
že je zdravý
a že sa ovláda,
už som
neumlčoval
a nepodvádzal
svoje svedomie.
Začalo sa moje
vychádzanie
z tejto „mravnej
schizofrénie“.*

nemohol som sa sústrediť ani na štúdium. Nedokázal som nájsť spoločnú reč s rodinou ani so známymi. Začal som sa izolovať, uzatvárať sa vo svojom pochmúrnom svete. Cítil som však, že niečo so mnou nie je v poriadku, ozývali sa vo mne výčitky svedomia a túžba zmeniť svoj život.

Prelom sa začal počas mojej púte na jedno z mariánskych pútnických miest. Mal som 19 rokov. Vlastne vtedy som sa začal hlbšie zamýšľať nad svojím životom, svojím konaním. V tom čase som zároveň stretol dobrých ľudí, ktorí mi pomohli. Ukázali mi pravé hodnoty a skutočnú radosť, akú človek dosahuje nie tým, že holduje bôžikom hedonizmu a konzumpcie, nie tým, že ustupuje vlastným slabostiam a ide cestou menšieho odporu, ale poctivou prácou na sebe, životom podľa evanjelia a Božích prikázaní. Som a do smrti budem vďačný týmto ľuďom, ktorí mi vtedy pomohli – nikdy na nich nezabudnem. Uká- ▷

fot. archiv MSI

Treba sa dokázať zmieriť s tým, že sami od seba sme slabí a nedokonalí, no napriek tomu sa netreba znechucovať, ale treba sa väčšmi usilovať o zjednotenie s Bohom.

zali mi ťažkú cestu, ale je to jediná cesta, ktorá vedie k víťazstvu, k šťastiu. Tou cestou je Ježiš Kristus – náš Pán a Vykupiteľ. Jemu sláva naveky!

S odstupom času jasne vidím, že Pán Boh ma neopustil dokonca ani v čase najväčšieho úpadku. Ako si totiž možno vysvetliť napríklad to, že v období, keď som chodil do kostola veľmi neochotne a čoraz častejšie poza kostol, keď som sa vyhýbal sviatostiam – ako je možné, že práve vtedy som sa rozhodol ísť na púť bez ohľadu na to, čo mi povedia kamaráti? Dnes viem, že to Boh – Dobrý pastier – pritiahol mňa, stratenú ovečku, k sebe.

Vrátim sa do toho prelomového času. Vtedy ako devätnásťročný, niekoľko mesiacov po pamätnej púti, odvážil som sa v spovedi vyznať, že už celé roky som svätokrádežne prijímal Eucharistiu, keďže som zatajoval hriechy nečistoty pri spovedi. To bolo obrovské víťazstvo Pána Ježiša v mojej duši. Odvtedy som začal v pravde hľadiť na svoj problém. Už som nekonal ako alkoholik, ktorý tvrdí, že je zdravý a že sa ovláda, už som neumlčoval a nepodvádzal svoje svedomie. Začalo sa moje vychádzanie z tejto „mravnej schizofrénie“, keď na jednej strane som sa zúčastňoval na živote Cirkvi, zriekal som sa diabla a všetkého zla, no na druhej strane som zároveň upadal do ťažkého hriechu. Nedá sa žiť v takej pretváрке, nedá sa ísť dopredu a zároveň cúvať. Každý človek je hriešny, ale musí sa usilovať kráčať cestou Božích zákonov a prikázaní. A keď upadne do hrie-

chu, musí čo najskôr vstať a pokračovať dobrou cestou.

Keď som na tejto „dobrej ceste“ ešte nebol, ako sedemnášť, osemnášťročný som v pornografických časopisoch neraz čítal, že to, čo robím ja, robia všetci chlapi v mojom veku, že je to niečo úplne normálne. Napriek tomu mi pri tom nebolo dobre... Práve vtedy som si v jednom z tých brakových časopisov prečítal list nejakého muža, ktorý opisoval, ako veľmi chcel prestať s pornografiou, ako ťažko o to bojoval. No keď sa pokúšal žiť čisto, akosi si nevedel nájsť miesto. Zdalo sa mu, že „exploduje“ (citujem ho doslovne).

Povedal som si teda, že ak sa s tým nedá bojovať, treba s tým nejakým žiť. (Ako ľahko som uveril tomuto klamstvu!...) Pokúšal som sa obmedziť svoje kontakty s pornografiou, ale účinky mojich snažení boli veľmi biedne. Vyskytli sa dokonca aj také obdobia, keď vášeň vo mne nevzbudzovala nepokoj; bol som ľahostajný ku zlu a nahováral som si, že to nie je škodlivé... Dnes vidím, aký hrozný a nebezpečný bol môj stav, lebo to mohlo viesť k umlčaniu môjho svedomia a k úplnému stroskotaniu. Vtedy som mohol veľmi ublížiť nielen sebe, ale aj ľuďom okolo seba. Dnešný svet je tak veľmi ohrozený preto, lebo mnoho ľudí stráca vedomie hriechnosti – no hriech je vždy spreneverením sa Bohu, ktorý chce pre človeka len a výlučne dobro.

Milosrdný Ježiš ma uchránil od odpadnutia a utonutia v ťažkom hriechu. On, ktorý ma tak miloval, že v nevysloviteľ-

ných mukách obetoval za mňa svoj život, on – Ježiš – urobil, že dnes môžem dávať toto svedectvo: „Milovaní! Neverte tým strašným klamstvám, ktoré vám niekto hovorí, že sa nedá žiť v čistote. Život v čistote je možný!“ Ďakujem Bohu za každý deň, no deň prežitý v čistote je zázrakom a je nádherný. A tieto zázraky sú možné a prístupné každému!

Život so sebou prináša veľa bolestí a problémov, ale keď žijem v čistote, všetko vidím úplne ináč: vidím zmysel života, zmysel utrpenia. Svet, v ktorom žijem, dnes objavujem akoby úplne nanovo, akoby mi z očí spadli klapky. Vidím nielen zlo a špinu, ale vidím aj dobro a krásu – a dokážem sa z nich skutočne tešiť.

Teraz z vlastnej skúsenosti viem, že človek spolupracujúci s Božou milosťou môže prekonať každý zlozvyk, každú závislosť, aj keby ten boj trval dlhé roky. A niet takého pokušenia, ktoré by sa nedalo premôcť. Lebo keby existovalo, určite by ho použil diabol, ktorý chce zatratiť každého človeka. Prečo by mal na nás útočiť všelijakými pokušeniami? Na našu záhubu by použil to jediné, ktorému by človek nedokázal vzdorovať. Rôznorodosť pokušenií svedčí o tom, že všetky sú prekonateľné, ak poctivo, úprimne bojujeme, pričom voláme Boha na pomoc – „lebo Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1, 37).

Napriek tomu, že to všetko viem, napriek tomu, že už niekoľko rokov žijem v čistote, pred rokom som upadol. Pustil som si pornografický film, pričom som si nahováral, že je to len na chvíľu, že ho

hneď vypnem. Nahováral som si, že som silný... Klamal som a podvádzal seba samého... Cítil som sa strašne, ale nepodľahol som zúfalstvu. Neodkladal som ľútosť a pokánie, ale pri najbližšej príležitosti už na druhý deň som išiel na spoveď. Treba sa dokázať zmieriť s tým, že sami od seba sme slabí a nedokonalí, no napriek tomu sa netreba znechucovať, ale treba sa väčšmi usilovať o zjednotenie s Bohom. Zamýšľali ste sa niekedy, aká je to obrovská milosť, že hriešne stvorenia sa môžu spájať s mocným, svätým, čistým Stvoriteľom?

Cez môj pád mi Pán Boh pripomenul, že musím bdieť, že bez neho nevytrvám ani minútu, že musím k nemu silne prilnúť, nikdy naňho nezabúdať a žiť ponorený v jeho milosti. Dnes, keď sa pozerám na príbeh svojho života, vidím v ňom tri etapy. Prvou bol pád do hriechu a zotrúvanie v ňom napriek pokusom vstať. Druhá nastala, keď som sa pozrel pravde do očí, nazval svoj problém pravým menom. Bolo to obdobie niekoľko-ročných strašných zápasov so zlozvykom.

Zamýšľali ste sa niekedy, aká je to obrovská milosť, že hriešne stvorenia sa môžu spájať s mocným, svätým, čistým Stvoriteľom?

Napriek tomu vytrvalo spolupracujúc s Božou milosťou som sa dostal do tretej etapy – k životu v čistote. Žijem v nej už niekoľko rokov a ani jeden z tých dní by som nevymenil za všetky rozkoše, ani za všetky poklady sveta. Samozrejme je to aj čas boja, veľkých zápasov z rôz-

nymi pokušeniami. Áno, mám aj obdobia pokoja, keď môžem čisto pozerieť na ženy, keď ma hriech nepríťahuje, no vyskytujú sa aj chvíle – niekedy celé dni –, keď sa mi zdá, že už viac nevydržím. Vášň sa veľmi silne ozýva napríklad vtedy, keď v novinových stánkoch vidím obálky časopisov alebo plagáty filmov s pornografickým obsahom. Vtedy sa mi trasú ruky, v ústach sa hromadia sliny a srdce bije ako splašené... Avšak pády budú zriedkavé – a dokonca vôbec nebudú – , ak nebudeme príliš dôverovať sebe, vlastným silám, ale ak uveríme Ježišovi. Ak budeme vzdorovať pokušeniam a volať k nemu o pomoc, s ním vždy zvíťazíme. A po chvíľach skúšky znova príde radosť a pokoj. Jasné a lahodné ticho svedomia je hádam najväčším pokladom, aký možno nájsť na tejto zemi. Stojí za to o tento poklad bojovať, zápasiť s každým hriechom a zachovávať všetky prikázania.

Čitateľ z Rzeszowa ■

„Ak chceš nájsť prameň, musíš ísť hore, proti prúdu“ (Ján Pavol II.)

Do našej redakcie každý deň prichádzajú početné vyhlásenia a listy od ľudí, ktorí sa rozhodli vstúpiť do Hnutia čistých srdiec, aby spolu s Ježišom kráčali životom „proti prúdu“ – k plnému šťastiu, aké môže dať len radosť čistej lásky.

Tu sú úryvky z niektorých listov:

„Chcem sa podakovať Pánu Ježišovi a Nepoškvrnenej, vďaka ktorým môj život dostal zmysel. Vytrhli ma z osídel nečistoty, drog, alkoholizmu, anabolic-kých steroidov. Tamto je už minulosťou, ale mojou budúcnosťou je Kristus. Pripojil som sa k HČS, lebo túžim mať navždy čisté srdce pre svojho Snúbenca a obdarovávať ho čistou, každým dňom dokona-

lejšou láskou. Verím, že si s touto úlohou poradím, lebo „všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje skrze Nepoškvrnenú“ (o Maximilián Kolbe). Ježišu, dôverujem ti!“ Karol, 17 rokov

„Zverujem svoj život, srdce, lásku Ježišovi. Viem, že ma miluje bezpodmienečne a navždy. Uvedomujem si, že diabol urobí všetko, aby získal moju dušu, aby ma odtrhol od Boha. Cítim to cez prichádzajúce pokušenia. Viem, že ešte veľakrát padnem. Ale viem a radujem sa, že Ježiš ma bude dvíhať z mojich pádov, liečiť moje rany, túliť ma k svojmu srdcu, utierať mi slzy a napokon ma privedie k plnej zrelosti.“ Márius

„Chcem patriť k Radosti čistých srdiec – lebo tak to volám. Byť naozaj s Pánom Ježišom znamená byť naozaj šťastným.“ Bartek

„Čistota je hádam najkrajší dar, aký sme od Stvoriteľa dostali, preto som sa rozhodla nepremárniť ho. Členstvo v Hnutí čistých srdiec mi dáva silu každý deň bojovať. Často prežívam pokušenia, ale nik mi nevravel, že to bude ľahké: „Ak chceš nájsť prameň, musíš ísť hore, proti prúdu“ (Ján Pavol II., *Rímsky trip-tych*). Nebojme sa prekážok, stojí to za to! Nič neprináša také šťastie ako čisté srdce. Celým srdcom túžim a všetko urobím pre to, aby som sa naučila čisto milo- ▷

foto: archiv MSI

Čistota je hádam najkrajší dar, aký sme od Stvoriteľa dostali, preto som sa rozhodla nepremárniť ho. Členstvo v Hnutí čistých srdc mi dáva silu každý deň bojovať.

vať, tak ako nás miluje Ježiš Kristus. Len taká láska je najpravdivejšia, najstálejšia. Modlím sa o silu a čistotu pre všetky spolusestry a spolubratrov v Hnutí čistých srdc. Aleluja!“ Asia

„Moje dobrodružstvo s HČS sa začalo podobne ako u mnohých iných. Spočiatku som odriekala modlitbu zasvätenia len tak pre seba. Po dlhšej dobe, aj keď s obavami, že nevytrvám, rozhodla som sa vstúpiť. Časom sa však modlitba začala vytrácať, nebola skutočnou túžbou srdca, len povinnosťou, až napokon ustala. Len občas, keď som mala chuť, som sa ju modlila. Rozmýšľala som o tom a zatúžila som všetko začať odznovu, s väčším vedomím vlastnej slabosti, opravdivejšie. S dôverou, že Pán mi pomôže, rozhodla som sa znova pripojiť k HČS, teraz už celým srdcom. Mám už 24 rokov a zachovanie čistoty je pre mňa nesmierne dôležité, aj keď mojím problémom od detstva bolo a je sebaukájanie. Teraz, keď chcem zachovať úplnú čistotu, nespolieham sa výlučne na vlastnú vôľu, ale spolupracujem s Božou milosťou. Veď bremeno sa vždy ľahšie nesie dvom. Keď som predtým padla, nenávidela som sa a ešte hlbšie som padala do hriechu. Teraz rýchlo utekám na svedčnosť s nádejou, že Pán mi odpustil a naďalej ma vedie. Prosím o zapísanie do knihy HČS a o osobitné požehnanie. Záleží mi na tom, aby som bola obklopená osobitnou modlitbou na tento úmysel, a aj ja sa budem modliť za tých, čo bojujú o svoju čistotu.“ „Nedel’a“

„Veľmi túžim pripojiť sa k HČS a byť čistý, zdravý a slobodný. Pane Ježišu Kriste, odovzdávam ti svoje telo a seba

foto: archiv MSI

celého, aby si ma uzdravoval, oslobodzoval a učil milovať čistou láskou. Chcem byť tvojím opravdivým priateľom. Túžim, aby si mi podal ruku a viedol ma celým mojim životom ku spásu.“ Andrej z Litvy

„Vstupom do HČS sa chceme bez výhrad zasvätiť Kristovi a jemu zveriť svoj život. Vieme, že bez jeho pomoci sa nám nepodarí vytrvať v láske a čistote. Úplne sa zverujeme Ježišovi a jeho milosrdenstvu. Dúfame, že spoločne prijaté rozhodnutie vstúpiť do HČS prinesie veľké ovocie v našom živote. Kristus je cesta a po tejto ceste túžime kráčať.“ Magda a Martin

„Túžim byť členom tohto hnutia, aj keď si uvedomujem, aká je to pre mňa náročná úloha. Keď vstávam po páde a sľubujem, že tentoraz už vydržím, znovu padám a uvedomujem si svoju slabosť. Viem, že potrebujem pomoc zhora. Prosím, spomeňte si na mňa vo svojich modlitbách. Viem, že s Božou pomocou môžem prekonať svoje slabosti. Najdlhšie som v čistote vydržala 87 dní. Veľmi by som chcela byť oslobodená od tohto hriechu, preto sa rozhodujem s ním bojovať a nepoddávať sa mu. Zverujem ti, môj Pane, celý svoj život.“ Magda

spracované redakciou ■